

اربعین
گامی به سوی ظهور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اربعین
گامی به سوی طهور

جامعة الزهراء عليها السلام

امام خمینی رحمته الله:

کربلا را زنده نگه دارید و نام مبارک حضرت سیدالشهدا علیه السلام را زنده نگه دارید، که با زنده بودن او اسلام زنده نگه داشته می شود.

(صحیفه امام رحمته الله، ج ۱۷، ص ۴۹۹)

عنوان قراردادی: زیارتنامه اربعین. فارسی - عربی؛ *Arba'in prayer

عنوان و نام پدیدآور: اربعین گامی به سوی ظهور/ جامعة الزهراء
مشخصات نشر: قم: جامعة الزهراء، ۱۴۰۳. مشخصات ظاهری: ۱۶ ص.

شابک: ۵-۰۶-۸۱۸۸-۶۲۲-۹۷۸؛ وضعیت فهرست نویسی: فیپا
یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس.

موضوع: حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۴ - ۶۱ق -- زیارتنامه ها؛ Hosayn ibn Ali, Imam III, 625

*Ziyarat-namah (Prayers for visiting shrines) -- 680. - زیارتنامه اربعین؛ *Arba'in prayer

شناسه افزوده: جامعة الزهراء؛ شناسه افزوده: Jami'at at-az-Zahra

رده بندی کنگره: BP۴۱/۵؛ رده بندی دیویی: ۲۹۷/۹۵۳۴

شماره کتابشناسی ملی: ۹۹۰۲۰۹۲

انتشارات جامعة الزهراء

اربعین گامی به سوی ظهور

مؤلف: جامعة الزهراء (ع)

ناشر: انتشارات جامعة الزهراء (ع)

نوبت و سال چاپ: اول / تابستان ۱۴۰۳

شمارگان: ۱۵۰۰ نسخه

چاپ: گله‌ها

شابک: ۵-۰۶-۸۱۸۸-۶۲۲-۹۷۸

ارتباط با ما: قم، جامعة الزهراء (ع) دورنگار: ۳۲۹۲۵۱۱۱ - ۲۵ ۹۸+

دفتر انتشارات: ۳۲۱۱۲۵۴۴ - ۲۵ ۹۸+ وبگاه: eshop.jz.ac.ir

فروشگاه کتاب: ۳۲۱۱۲۳۰۷ - ۲۵ ۹۸+ رایانامه: pub@jz.ac.ir

حقوق مادی و معنوی اثر برای ناشر

فضیلت زیارت اربعین امام حسین علیه السلام:

ابی الصامت می گوید از امام صادق علیه السلام شنیدم که فرمود: «مَنْ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ علیه السلام مَا شَاءَ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ، وَمَعَ عَنْهُ أَلْفَ سَيِّئَةٍ، وَرَفَعَ لَهُ أَلْفَ دَرَجَةٍ...؛ هر کس که پیاده به مزار امام حسین علیه السلام بیاید، خداوند در برابر هر قدم، هزار حسنه برای او نوشته، و هزار گناه از او محو می کند، و مرتبه او را هزار درجه بالا می برد،...»^۱

عبدالله بن طحان می گوید از امام صادق علیه السلام شنیدم که فرمود: «مَا مِنْ أَحَدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا وَهُوَ يَتَمَنَّى أَنَّهُ مِنْ زُوَارِ الْحُسَيْنِ لِمَا يَرَى مِنْ مَا يُصْنَعُ بِزُوَارِ الْحُسَيْنِ علیه السلام مِنْ كَرَامَتِهِمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى؛ هیچ کس نیست در روز قیامت نیست مگر اینکه آرزو می کند ای کاش از زائران امام حسین بود؛ هنگامی که می بیند زائران امام حسین علیه السلام چه مقدار نزد خداوند مورد عزت و کرامت واقع می شوند»^۲.

۱. کامل الزیارات، ص ۱۳۳، باب ۴۹، روایت ۴.

۲. کامل الزیارات، باب ۵۰، روایت ۱.

مقدمه

برگرفته از کتاب انسان ۲۵۰ ساله رهبر معظم انقلاب اسلامی علیه السلام^۱

دستگاه یزید می خواستند قال [ریشه و اساس] کربلا و قال امام حسین علیه السلام و دستگاه امام حسین علیه السلام را در همان گوشه بیابان بکنند. گفتند قضیه را تمام می کنیم. حسین بن علی علیه السلام را با نزدیک ترین یارانش، باوفاترین فرزندان و خاندانش آنجا کشتند، بعد هم در میان شهر کوفه گفتند اینها خروج کردند اینها آدم های خلاف کاری بودند. خانواده شان را هم به اسارت بردند که نگذارند از اینها نامی و یادی در خاطره ها زنده بشود. اگر زینب کبری علیه السلام و امام سجاد علیه السلام در طول آن روزهای اسارت و سپس در طول سال های متمادی که این بزرگواران زنده ماندند، مجاهدت و تبیین و افشاگری نکرده بودند و حقیقت فلسفه عاشورا و هدف حسین بن علی علیه السلام و ظلم دشمن را بیان نمی کردند، واقعه عاشورا تا امروز، جوشان و زنده و مشتعل باقی نمی ماند. **آن شهیدی درس می شود که شهادت او و مظلومیت او را نسل های معاصر و آینده او، بدانند و بشنوند، آن شهیدی درس و اسوه می شود که خون او بجوشد و در تاریخ سرازیر شود.** آن روزها، همه قدرت های ظالم و ستمگر، حداکثر استفاده را از تبلیغات دروغ و مغرضانه و شیطننت آمیز می کردند تا نگذارند مردم بفهمند

۱. انسان ۲۵۰ ساله، حلقه سوم، ص ۵۷۷ الی ۵۸۵، انتشارات ایمان جهادی، چ ۴، ۱۴۰۰.

چه شد و قضیه چه بود. افشاگری‌ها و حقیقت‌گویی‌های حضرت زینب علیها السلام و امام سجاد علیه السلام باید مثل یک رسانه پر قدرت، فکر، حادثه، هدف و جهت‌گیری را در محدوده وسیعی منتشر می‌کرد و کرد. در کوفه، در شام، در بین راه، خیلی‌ها از زبان زینب کبری علیها السلام یا امام سجاد علیه السلام، یا از دیدن وضع اسرا، خیلی چیزها را فهمیدند، ولی چه کسی جرئت می‌کرد، چه کسی توانایی این را داشت که در مقابل آن دستگاه ظلم و استکبار و استبداد و اختناق، آنچه را که فهمیده است بروز دهد. مثل یک عقده‌ای در گلولی مؤمنین باقی بود. این عقده در روز اربعین، اولین نشتر خود را خورد.

اولین جوشش در روز اربعین در کربلا اتفاق افتاد. در روز اربعین، اولین زائران اباعبدالله الحسین علیه السلام، بعد از آن روزهای تلخ، بعد از آن شهادت عجیب، بر سر قبر امام معصوم شهید جمع شده‌اند. مرحوم سید بن طاووس و بزرگان دیگر نوشته‌اند که وقتی کاروان اسرا - یعنی جناب زینب علیها السلام و بقیه - در اربعین وارد کربلا شدند در آنجا فقط جابر بن عبدالله انصاری و عطیه عوفی نبودند، «جَمَاعَةٌ مِنْ بَنِي هَاشِمٍ» عده‌ای از بنی هاشم، عده‌ای از یاران، برگرد تربت سیدالشهدا جمع شده بودند و به استقبال زینب کبری علیها السلام آمدند. شاید این سیاست ولایی هم که زینب کبری علیها السلام اصرار کرد برویم به کربلا - در مراجعت از شام - به خاطر همین بود که این

اجتماع کوچک اما پر معنا در آنجا حاصل شود. حالا بعضی استبعاد کرده‌اند که چطور ممکن است تا اربعین به کربلا رسیده باشند. مرحوم شهید آیت‌الله قاضی یک نوشته مفصلی دارد اثبات می‌کند که ممکن است این اتفاق افتاده باشند. به هر حال آنچه در کلمات بزرگان و قدما هست، این است که وقتی زینب کبری (علیها السلام) و مجموعه اهل بیت (علیهم السلام) وارد کربلا شدند عطیه عوفی و جناب جابر بن عبدالله و رجالی از بنی هاشم در آنجا حضور داشتند.

اگر ما نهضت امام حسین را تقسیم کنیم به مرحله عاشورا و مرحله اربعین، باید عاشورا را فداکاری حسین و **اربعین را آغاز گسترش اندیشه حسینی و بنای مقاومت حسینی به حساب بیاوریم**. در این روز، با تدبیر الهی خاندان پیامبر، یاد نهضت حسینی برای همیشه جاودانه شد و این کار پایه‌گذاری شد.

یکی از علایم ایمان زیارت اربعین است. شیعه یک جمع متفرق بود. جامعه‌ای بود که در یک جا، در یک مکان زندگی نمی‌کرد، در مدینه بودند در کوفه بودند، در بصره بودند، در اهواز بودند، در قم بودند، در خراسان بودند، اطراف و آکناف بلاد. اما یک روح در این کالبد متفرق و در این اجزای متشتت، در جریان بود، مثل دانه‌های تسبیح، یک رشته و یک نخ، همه اینها را به هم وصل می‌کرد. آن رشته چه بود؟ رشته اطاعت و فرمان‌بری از مرکزیت تشیع، از رهبری عالی تشیع، یعنی

امام. همه این رشته ها به آنجا متصل می شد، قلبی بود که به همه اعضا فرمان می داد. **و به این ترتیب، تشیع یک سازمان و یک تشکیلات بود.**

اما یک کنگره جهانی لازم بود برای شیعیان روزگار ائمه علیهم السلام. این کنگره جهانی را معین کردند، وقتش را هم معین کردند، گفتند در این موعد معین، هر کس می تواند در آن کنگره شرکت کند، آن **موعد روز اربعین است و جای شرکت، سرزمین کربلا**، چون روح شیعه، روح کربلایی است، روح عاشورایی است. یاد دادند به شیعیان که اینجا محل اجتماع شماس است. اینجا محل میعاد شماس است. **اربعین یعنی میعاد شیعیان در کنگره بین المللی جهانی، در یک سرزمینی که خودش خاطره انگیز است.** سرزمین خاطره ها، خاطره های باشکوه، خاطره های عظیم، سرزمین شهدا، مزار کشته شدگان راه خدا. پیروان تشیع اینجا جمع بشوند و دست برادری و پیمان وفاداری هرچه بیشتر بدهند.

آنجا کعبه دل هاست، امروز ببینید چطور دل های مردم دنیا را به خودش جذب کرده است. این نه به صورت ایمان و باور، بلکه به صورت عشق است. از ایران، عربستان، هندوستان، و از اقطار عالم، انسان هایی با اشتیاق به آنجا می روند. پس معلوم می شود که دست های مادی، هیچ وقت نمی توانند اصالت ها را دفن کنند.

زیارت نامه اربعین با ترجمه

حسبِ نقلِ مفاتیح الجنان برای اربعین امام حسین (علیه السلام) دو زیارت است. در اینجا زیارت اول را که مشهور است ذکر می کنیم و آن زیارتی است که مرحوم شیخ طوسی (رحمته الله) در دو کتاب «تهذیب» و «مصباح» از صفوان جمّال روایت کرده است. صفوان گفت: مولایم امام صادق (علیه السلام) درباره زیارت اربعین به من فرمود: هنگامی که بخش قابل توجهی از روز بالا آمد (امام حسین (علیه السلام) را) زیارت می کنی در حالی که غسل نموده و پاکیزه ترین لباس هایت را پوشیده باشی. پس نزدیک قبر مقدس ایستاده و می گویی:

السَّلَامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبِيبِهِ، السَّلَامُ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ وَنَجِيِّهِ، السَّلَامُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ وَابْنِ صَفِيِّهِ

سلام بر ولی خدا و محبوبش، سلام بر دوست خدا و با نجات و شریفش، سلام بر بنده برگزیده خدا و فرزند برگزیده اش.

السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ، السَّلَامُ عَلَى أَسِيرِ الْكُرْبَاتِ وَقَتِيلِ الْعَبْرَاتِ

سلام بر حسین مظلوم شهید، سلام بر (آن آقای) دچار شده به مصیبت ها، اندوه ها و کشته اشک ها.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ، وَصَفِيُّكَ وَابْنُ صَفِيِّكَ، الْفَائِزُ

بِكْرَامَتِكَ، أَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ، وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ، وَاجْتَبَيْتَهُ بِطَيْبِ الْوِلَادَةِ

خدایا من گواهی می دهم که او (حسین علیه السلام) ولی تو و فرزند ولی تو، و برگزیده تو و فرزند برگزیده توست، (حسینی علیه السلام) که به شرف و عزت نائل آمده، او را به شهادت گرامی داشتی، و به او سعادت بخشیدی و به پاکی ولادت برگزیدی.

وَجَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ، وَقَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ، وَذَائِدًا مِنَ الدَّادَةِ، وَأَعْطَيْتَهُ

مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ، وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ

و او را آقا و بزرگی از بزرگان، و رهبر و پیشوائی از پیشوایان، و حامی و مدافعی از مدافعان (حق) قرار دادی، و میراث های پیامبران را به او عطا کردی، و او را حجت بر بندگان از (جمع) جانشینان قرار دادی.

فَاعْذَرِي الدُّعَاءِ، وَمَنْحِ النَّصْحِ

پس او در دعوت (مردم به حق) جای عذری باقی نگذاشت، و (در حدّ توان) خیرخواهی نمود (در دلسوزی برای مردم کوتاهی نکرد).

وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ، وَخَيْرَةِ الضَّلَالَةِ

و خون قلب خود (جانش) را در راه تو بذل نموده و بخشید، تا بندگان را از نادانی و سفاهت، و سرگردانی گمراهی نجات دهد.

وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مِنْ غَرَّتِهِ الدُّنْيَا، وَبَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْدَلِ الْأَذْنَى، وَشَرَى آخِرَتَهُ

بِالْثَّمَنِ الْأَوْكَسِ، وَتَغَطَّرَسَ وَتَرَدَّى فِي هَوَاهُ

و افرادی با کمک هم بر ضد او برخاستند که دنیا آنان را فریب داده بود و حظّ و بهره خود را به بی ارزش و پست ترین چیزها فروختند، و آخرتشان را به خسارت بارتترین قیمت، به فروش گذاشتند، تکبر کردند، و در دامن هوای نفس سقوط نمودند.

وَأَسْخَطَكَ وَأَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَالتِّفَاقِ، وَحَمَلَةَ الْأَوْزَارِ، الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ

تورا و پیامبرت را به خشم آوردند، و اطاعت کردند از بندگان، (کسانی را که) اهل شکاف و تفرقه افکنی، و دورویی، و حاملان گناهان سنگین و سزاواران آتش بودند.

فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتَّى سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتَبِيحَ حَرِيمُهُ
پس (حسین علیه السلام) با آنان در راه تو با صبر و مقاومت و به حساب تو، جهاد کرد، تا در اطاعت تو خورش ریخته شد، و حریم و حرمت او مباح گشت (تجاوز به حریم او مجاز گردید).

اللَّهُمَّ فَالْعَنَهُمْ لَعْنًا وَبَيْلًا، وَعَذِبَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
خدایا پس آنان را لعنت کن (از رحمت و درگاه خود دور بدار) لعنتی سخت و شدید و عذابشان کن عذابی دردناک.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ
سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند سرور جانشینان.

أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ، عِشْتَ سَعِيداً، وَمَضَيْتَ حَمِيداً، وَمُتَّ
فَقِيداً، مَظْلُوماً شَهِيداً، {وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ}

گواهی می دهم که تو امین خدا و فرزند امین او هستی، سعادتمند
زیستی، و ستوده و پسندیده گذرانیدی، و از دنیا رفتی (و پرکشیدی) در
حالی که مظلوم بودی و شهید {و رحمت خداوند و برکاتش بر تو باد}

وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ، وَمُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ، وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ

گواهی می دهم که خداوند به آنچه به تو وعده داده عمل و وفا
می کند، و به هلاکت می رساند کسانی را که از یاری تو دریغ ورزیدند،
و عذاب می نماید کسانی که تو را به شهادت رساندند.

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ، وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ

و گواهی می دهم که تو به عهد خداوند وفا نمودی، و در راهش به
جهاد برخاستی تا آن که مرگ به سویت آمد.

فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ
فَرَضِيَتْ بِهِ

پس خداوند لعنت کند کسانی که تو را کشتند، و خداوند لعنت کند
کسانی را که به تو ستم کردند، و خداوند لعنت کند کسانی که این
جریان را شنیدند و به آن راضی گشتند.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالَاهُ، وَعَدُولٍ لِمَنْ عَادَاهُ

خدایا! همانا من تو را شاهد می گیرم که من دوستم با آنان که او را دوست دارند، و دشمن هستم با آنان که با او دشمنی می ورزند.

يَا أَيُّهَا أَنْتَ وَأُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

پدر و مادرم فدایت ای فرزند رسول خدا.

أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ، وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ، لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا، وَلَمْ تُلَبِّسْكَ الْمَذَلِّهَاتُ مِنْ ثِيَابِهَا {وَلَمْ تُلَبِّسْكَ مِنْ مَذَلِّهَاتِ ثِيَابِهَا}

گواهی می دهم که تو نوری بودی در صلب (انسان های) بلندمرتبه و رحم های پاک، جاهلیت با پلیدی هایش تو را آلوده نکرد، و از جامه های شرک و گناه آلود به تو نپوشاند.

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ، وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ، وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ

و گواهی می دهم که تو از ستون های دین، و پایه ها و بزرگان مسلمین و پناهگاه مردم مؤمن هستی.

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ الْتَقِيُّ الرَّضِيُّ الرَّحِي الْهَادِي الْمَهْدِي

و گواهی می دهم که تو پیشوای نیکوکار، با تقوا، راضی (به مقدرات حق)، پاکیزه، هدایت کننده و هدایت شده هستی.

وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَيُّمَةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى، وَأَعْلَامُ الْهُدَى، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى، وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا

و گواهی می‌دهم که امامان از نسل تو، ریشه و مجسمه تقوا، و نشانه‌های هدایت، و دستگیره و ریسمان محکم، و حجت بر اهل دنیا هستند.

وَأَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ، وَبِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ، بِشَرَائِعِ دِينِي، وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي
و گواهی می‌دهم که همانا من مؤمن به شما هستم، و به بازگشت شما (در ایام رجعت) یقین دارم براساس دستورات دینم، و پایان وعاقبت کردارم.

وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلَمٌ، وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ، وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ

و قلبم تسلیم قلب و خواست شماست، و کار و امورم مطیع دستور و خواست شما می‌باشد، و یاری‌ام آماده برای شماست، تا خداوند به شما اذن (ظهور) دهد.

فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَمَعَ عَدُوُّكُمْ، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ، وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ أَجْسَادِكُمْ، وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ، وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ
پس با شما هستم با شما، نه با دشمنانتان، صلوات‌ها و درودهای خداوند بر شما، و بر ارواح شما، و پیکرهای شما، و حاضر شما، و غائب شما، و ظاهر شما، و باطن شما باد. آمین ای پروردگار جهانیان.
پس دو رکعت نماز بخوان و به آنچه می‌خواهی دعا کن و برگرد.

یا اباعبدالله ای کاش من هم در رکاب شما بودم
امام رضا علیه السلام می فرماید:

يَا بَنَ شَيْبٍ إِنَّ سَرَّكَ أَنْ يَكُونَ لَكَ مِنَ الثَّوَابِ مِثْلُ مَا لِمَنْ أُسْتُشْهِدَ مَعَ
الْحُسَيْنِ عليه السلام، فَقُلْ مَتَى مَا ذَكَرْتَهُ: يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظِيماً؛

ای پسر شیب، اگر خوش داری که برای تو، مثل ثواب آنان که
با حسین علیه السلام به شهادت رسیده اند باشد، پس هرگاه آن حضرت را
یاد می کنی بگو: ای کاش من نیز با آنان بودم و به رستگاری عظیم
می رسیدم.^۱

در بعضی زیارت نامه های آن حضرت این عبارت ذکر شده: «يَا
لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظِيماً»^۲ و این حکایت از وجود روح
فداکاری در انسان های آزاده در مسیر حق و رهبران الهی دارد که
زمان نمی شناسد، و به ما تعلیم می دهند که چنین باشیم.

ویژگی های لازم برای همراهی در نهضت عاشورا در کلام
امام حسین علیه السلام

امام حسین علیه السلام قبل از حرکت از مکه به سوی عراق و کربلا، در ضمن
خطبه ای فرمودند:

۱. به نقل از بحار الانوار، ص ۴۴، ص ۲۸۶.

۲. زیارت نامه ۱ و ۶ و زیارت وارث امام حسین علیه السلام.

مرگ بر فرزند آدم نوشته شده و ... مرگ در راه حق، مایه افتخار و مباهات است تا آنجا که فرمودند: «مَنْ كَانَ بَاذِلًا فِينَا مُهَجَّتَهُ، وَ مُؤْتِنًا عَلَى لِقَاءِ اللَّهِ نَفْسَهُ، فَلْيَرْحَلْ مَعَنَا فَإِنِّي رَاحِلٌ مُصْبِحًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ»؛ هر کس آماده است که در راه ما خون قلبش را نثار کند و نفس خود را آماده برای ملاقات خداوند نماید، پس با ما کوچ نماید که من فردا صبح حرکت خواهم کرد ان شاء الله^۱.

آری! آن حضرت شرط ورود به جمع یاران حسینی و مهدوی علیه السلام را اولاً آمادگی گذشتن از جان در راه آنان و ثانیاً کوچ نمودن با آنان (نه جداگانه) هر زمان که امر فرمایند، قرار داده اند.

پیوند عاشورا و مهدویت

امام حسین علیه السلام در جمع یاران خود در شب عاشورا فرمودند: بدانید! شما زمانی با من همراه شدید که فکر می کردید من به سوی قومی می روم که با زبان و قلبشان با من بیعت کرده اند و اکنون عکس آن را می بینیم، شیطان بر آنها چیره شده و آنها را از یاد خدا غافل نموده است، و آنها هدفی جز کشتن من و همراهانم و به اسارت کشاندن خانواده من بعد از غارت آنان ندارند، و من می ترسم (بعضی از) شما از این وضعیت بی خبر باشید یا خبر دارید ولی شرم دارید که مرا ترک

۱. سید بن طاووس، الملهوف علی قتلی الطفوف، ص ۱۲۶.

کنید. بدانید نزد ما خاندان پیامبر علیه السلام، خدعه و نیرنگ حرام است. پس هر کس ماندن در کنار ما را نمی‌پسندد، هم اکنون بازگردد و ...، ولی هر کس با جان خود ما را یاری کند از خشم خداوند نجات یافته و با ما در بهشت برین خواهد بود.

«وَقَدْ قَالَ جَدِّي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَلَدِي حُسَيْنٌ يُقْتَلُ بِطَفٍ كَرِبْلَاءَ غَرِيباً وَحِيداً عَطْشَاناً فَرِيداً، فَمَنْ نَصَرَهُ فَقَدْ نَصَرَنِي وَنَصَرَوْلَهُ الْقَائِمُ، وَ لَوْ نَصَرْنَا بِلِسَانِهِ فَهُوَ فِي حِزْبِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

جدّم، پیامبر خدا ﷺ فرموده است: فرزندم حسین علیه السلام در کربلا، غریب، تک و تنها و تشنه کشته خواهد شد. هر کس او را یاری نماید، مرا و فرزندش حضرت قائم عجل الله تعالی فرجه را یاری کرده است و هر کس با زبانش ما را یاری کند، در روز قیامت در حزب ما خواهد بود ...^۱

این روایت می‌فرماید یاری و نصرت امام حسین علیه السلام، یاری (مقدمه‌سازی برای ظهور) فرزند عزیزشان حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه است. می‌توان گفت جبهه سبز مهدوی علیه السلام، همان جبهه سرخ حسینی علیه السلام است؛ زیرا ائمه معصومین علیهم السلام نور واحد هستند.

۱. موسوعه کلمات الامام حسین علیه السلام، ص ۳۹۹.

رهبر فرزانه انقلاب اسلامی امام خامنه‌ای علیه السلام :
ما امروز احتیاج داریم که حسین بن علی علیه السلام را به دنیا
بشناسانیم... منطق حسین بن علی علیه السلام، منطق دفاع
از حق است، منطق ایستادگی در مقابل ظلم و طغیان و
گمراهی و استکبار است. این منطقِ امام حسین است؛
امروز دنیا به این منطق نیازمند است؛ ... حرکت عظیم
اربعین این پیام را در دنیا منتشر می‌کند.
(۱۳۹۸/۰۶/۲۷)

انتشارات جامعة الزهراء

قم، جامعة الزهراء علیه السلام

دفتر انتشارات: ۰۲۵ - ۳۲۱۱۲۵۴۴ - ۹۸

فروشگاه کتاب: ۰۲۵ - ۳۲۱۱۲۲۳۶ - ۹۸

دورنگار: ۰۲۵ - ۳۲۹۲۵۱۱۱ - ۹۸

وبگاه: eshop.jz.ac.ir

رایانامه: pub@jz.ac.ir